

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/7/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716889897
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7716889897.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2017, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 1.12.2016 sp.zn. OT/234/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 1.12.2016 sp.zn. OT/234/2016 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 15.10.2016 v čase o 11.10 hod., hoci nie je držiteľom vodičského oprávnenia v obci D. v smere na obec I., po štátnej ceste II/554, viedol osobné motorové vozidlo Š.-L., bez evidenčného čísla, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou ODI, OR PZ Michalovce a to aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. OT/23/2016 z 15.2.2016 právoplatný rovnakého dňa mu bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 18 mesiacov a rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu, OR PZ Michalovce č. ORPZ-MI-ODI2-84/2016-P z 30.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.5.2016 bol za porušenie § 4 ods. 2 písm. a/, § 16 ods. 4 a § 137 ods. 2 písm. o/ Zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. c,h/ zákona NR SR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta v sume 1.300,- eur a zákaz vedenia motorových vozidiel všetkého druhu na dobu 60 mesiacov, do 23.5.2021,

Bol mu za to uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd obvinenému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 (troch) rokov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. B., ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že jeho odvolanie smeruje len proti výroku prvostupňového súdu, v ktorej mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 rokov.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery neskúmal jeho aktuálny spôsob života, nehodnotil jeho osobu vo všetkých súvislostiach a zaoberal sa jeho minulosťou bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu ukladá trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 6 rokov.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.12.2016 urobil vyhlásenie podľa § 257 Tr.por., že je vinný zo spáchania žalovaného skutku.

Následne okresný súd prijal v zmysle § 257 ods. 7 Tr.por. vyhlásenie obžalovaného, že je vinný a že ďalšie dokazovanie ohľadom skutku vykonávať nebude.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku teda postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr.por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. okresný súd dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenie a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil zákonné a správne odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výrokovej časti rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Rovnako aj pri rozhodovaní o treste obžalovaného okresný súd správne prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré mali vplyv na určenie jeho druhu a výmery. Trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 31 ods. 1 Tr.zák. a § 34 ods. 4 Tr.zák. Takisto aj výrok, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 rokov je zákonný a správny.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne a zákonne odôvodnil.

Nezistiť žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného A. B.W. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.